

Over stempels, brieven en tarieven – afl. 169

Willy von Wieringen

Een vriend van mij woont in het dorpje Stroe, op het voormalige eiland Wieringen. De aanleg van de Afsluitdijk maakte aan dat eilandschap een einde.

Toen die vriend met pensioen ging, heb ik hem de suggestie gedaan om het zwarte gat waarin hij dreigde te vallen, te vullen met wat onderzoek.

De Duitse kroonprins vluchtte tegen het eind van de Eerste Wereldoorlog naar Nederland en werd vijf jaar lang op Wieringen vastgehouden, als een banneling op het Elba van de Zuiderzee.

Misschien moest je dat eens uitzoeken, was mijn advies, want de meeste mensen weten hier niets van. Ja, de vader, de Duitse keizer, zat in Doorn, maar de zoon?

Omdat ik door mijn WO1-afwijking en het verzamelen van

ansichtkaarten al aardig wat wist over de keizer en zijn zoon, zijn we samen aan de slag gegaan. De bedoeling is een boek dat in november moet verschijnen en dat moet lukken, want we krijgen veel steun van diverse particulieren en verenigingen op het 'eiland'.

In aflevering 166 schreef ik ook al over de kroonprins en intussen ben ik door verschillende gesprekken met eilandbewoners en veel leeswerk al heel wat verder gekomen. Nog steeds wordt er geroddeld over de op het eiland verwekte nazaten van de kroonprins (hij had nogal een reputatie als het om vrouwen ging) en zijn er veel anekdotes over hem in omloop.

Zo gaat het verhaal dat de prins op een gegeven moment commentaar had op de kwaliteit van de thee, die smaakte toch anders dan een tijdje terug. Water kwam toen nog steeds uit de regenton en daar bleek de oorzaak van de veranderde smaak te liggen. Een van de dienstmeisjes leegde de kroonprinselijke pispot in de regengoot en die stond in directe verbinding met de regenton....

In aflevering 166 schreef ik:

Helaas heb ik geen brieven die de stille getuigen zijn van het verblijf van de Kroonprins, maar wel een heleboel prentbriefkaarten en aan de hand daarvan is wel een mooi verhaal te vertellen.

Inmiddels is daar iets in veranderd, want op Ebay vond ik een bijzondere prentbriefkaart:

De kaart geeft een mooi beeld van dit toch wat sombere eiland, waar volgens de prins op 300 van de 365 dagen de storm loeide en de mist hing. In zijn Mémoires (geschreven op het eiland) klaagt hij niet veel over zijn ballingschap en geniet hij ook van de tochten die hij wandelend of met de motor over het eiland maakt, maar als hij klaagt, is dat over het weer: Het is er meestal koud en nat.

Maar wat deze kaart bijzonder maakt, is de adreszijde.

Wieringen, 11. 5. 1920.

BRIEFKAART

Herzlichen Dank für die
freundlichen Glückwünsche!

Viele Grüsse!

Wieringen

*Okt 16 / 5 1920. Wieringen. 8 1/4 Uhr.
württemberg. Kreis
Münster. 4. 11. 1919. 24715
Bischofs, Kreis der Kreis
Süddeutsche und der Kreis
Ostern. auf m. 1919. 6/15 20 als
(Kreuz der Kreis 1919. 24715)*

Een postzegel ontbreekt. Misschien werd de kaart in een enveloppe verstuurd, misschien werd hij wel nooit verstuurd en lag hij klaar om verzonden te worden.

De kroonprins ontving tientallen felicitaties bij zijn verjaardag en iedereen werd daarvoor bedankt, met een getypte of geschreven tekst en daaronder zijn handtekening.

Onder die handtekening staat wat gekrabbel. Misschien van de ontvanger, misschien van de 'hofhouding' van de kroonprins, als de kaart niet verzonden was.

Toegegeven, het is geen filatelistisch hoogstandje, maar wel een historisch interessant document. Maar een echt poststuk moet toch ook nog eens opduiken. Tenslotte kreeg de plaatselijke postbode bij het vertrek van de kroonprins (in 1923) een speciaal bedankje voor het vele werk: een tas met de letter W + wapen en een kaart:

Op de kaart (met handtekening) staat een bedankje voor de verjaardagfelicitaties.

John Dehé